یادداشت میهمان

روزهای برزخی

جمشید حمیدی

در این روزهای برزخی که اهالی والیبال بین زمین و آسمان معلق مانده‌اند و اعزام دو تیم منسوب به ملی آن هم با کلی حرف و حدیث که منجر به مسافرت نصفه و نیمه هم شد، شاید نوعی انحراف در افکار عمومی و حتی مسئولان ورزش تلقی شود و تا ثابت کنند که شهر در امن و امان است و والیبال ایران تا سه سال دیگر، رئیس و مسئول نمی‌خواهد اما مسائلی که در زمان اعزام دو تیم به دبی و حومه میلان رخ داد که همه می‌دانند به جز خواجه شیراز، نشان می‌دهد که در این حومه هوا بس ناجوانمردانه سرد است!

واقعیت این است که عزیمت تیم جوانان به امارات برای شرکت در جام بین‌المللی شیخ راشد مثبت و حائز اهمیت بود، اگرچه با تیمی که داریم باید در مسابقات معتبرتری حضور پیدا کنیم تا داعیه قهرمانی آسیا و ایستادن در جمع تیم‌های برتر دنیا را داشته باشیم، اما چون کاچی را به از هیچی می‌دانیم، بر این باور هستیم که رویارویی این تیم که بازیکنان و ستاره‌های فروزانی دارد با تیم‌های ملی بزرگسالان پاکستان و یا امید فرانسه آموزنده و ارزنده خواهد بود به شرط اینکه کادر فنی تیم به ویژه شخص سرمربی که گویی از طبله عطاری روس‌ها درآمده، بتوانند درس‌های آموخته را به درستی پس بدهند. تیم جوانان ایران همان ترکیبی را در اختیار دارد که در مسابقات نوجوانان جهان در الجزایر پنجم شد و در بازگشت کاسه‌های داغ‌تر از آش درخت اعدام را برای سرمربی ایرانی این تیم –پورکاشیان– آماده کرده بودند و حالا ما با این تیم آبدیده‌تر شده با هر مربی ایرانی می‌توانیم قهرمان آسیا و اقیانوسیه شویم و این ایده و این اعتقاد باید به سرگئی گریبوف روسی انتقال داده شود تا بدانند که دلار خرج نمی‌کنیم تا به سرنوشت برانکو و تیم‌های فوتبال و . . . دچار شویم.

. . . و اما سفر تیم ملی به میلان ایتالیا حکایتی دیگر دارد. برخلاف بزرگ‌نمایی بعضی‌ها که فکر می‌کنند خاک به چشم اهالی والیبال پاشیده‌اند، اگر سودی داشت بیشتر متوجه خود ایتالیایی‌ها بود که مونتالی سرمربی تیم ملی لاجوردی‌پوشان گفته بود، ایران برای ما حریف ناشناخته‌ای در پیکارهای جهانی است در حالی که تیم اصلی خود را به لیگ جهانی و نبرد با بزرگان دنیای توپ و تور برده بود. یک تیم که شاید منتخبی از چند باشگاه نیمه‌معتبر این کشور بود را جلوی تیم ملی ایران قرار داد تا آنالیزگران ایتالیایی که حرفه‌ای‌ترین در دنیا هستند خوب بازیکنان ما را آنالیز کنند. سیستم داوری مسابقه‌ها و نحوه اسکان تیم‌ها به خوبی ثابت می‌کند که آنها برای این تورنمنت ارزشی جز شناسایی تیم کشورمان قائل نشده‌اند و ما هم خوشحال که بالاخره به مهد والیبال جهان رفتیم و برگشتیم، البته خوب شد که با تیم اصلی سرزمین چکمه‌ای مواجه نشدیم چون به قول یکی از بازیکنان جوان در آن صورت با سه، چهار زخمی و شاید کشته برمی‌گشتیم. این جوان‌ها که نه خود را باور کرده‌اند نه والیبال ایران را اغلب با تک‌ماده و گوشه‌چشم مسئولان مرتبطه در تیم ملی جای گرفته‌اند و دیدیم حتی در مقابل تیم‌های متوسط لهستان و ایتالیا باز آنهایی که ۱۵ «ست» در دیدارهای دوستانه با استرالیا فیکس بودند و در اکثر مسابقات درون‌مرزی و برون‌مرزی بی‌تعادل و فاقد کارایی نشان داده‌اند، حرفی برای گفتن نداشته و نخواهند داشت. جوانگرایی، فلسفه و بحث خاصی دارد که اگر آن را حلاجی و تفسیر نکنیم، تجربه‌داران را هم، دلسرد و منزوی می‌سازیم، توجه کنید، چرا دوباره میل میلورادکیاچ که تازه شیوه تمرینات و سیستم کاری او هم باید بررسی شود، از دعوت احتمالی مجدد عباس قاسمیان و مربیان وطنی که در دقایق آخر به خاطر دقت نظر فدراسیون والیبال از همراهی تیم بازمانده‌اند، از دعوت احتمالی محمد شریعتی، محمد ترکاشوند و . . . حرف می‌زنند و صدالبته می‌دانیم که آنها فقط حرف می‌زنند، اما سرنخ دست اشخاصی قرار دارد که یورتمه می‌رانند!! مخلص کلام اینکه، پاورچین، پاورچین نمی‌شود رفت چین و ماچین. نحوه ساماندهی تیم‌های ملی ایران نیاز به نشست‌های فنی ویژه دارد، باور نمی‌کنید به آرای عمومی مراجعه کنید.

راکت

آخرین رنکینگ تنیس دنیا

آخرین رده‌بندی برترین تنیسورهای جهان اعلام شد. همانگونه که پیش‌بینی می‌شد، تغییرات فراوانی در بالای جدول به وقوع پیوسته. مارکوس باگداتیس بعد از درخشش در ویمبلدون به جمع ده نفر برتر راه یافته و اندی رادیک نیز با تنزل مواجه شده. رده‌بندی ۲۰ تنیسور برتر مرد جهان به شرح ذیل است:

۱– راجر فدرر (سوئیس)، ۲– رافائل نادال (اسپانیا)، ۳– دیوید نعلبندیان (آرژانتین)، ۴– ایوان لیوبیچیچ (کرواسی)، ۵– نیکولای داویدنکو (روسیه)، ۶– جیمز بلک (آمریکا)، ۷– ماریو آنچیچ (کرواسی)، ۸– رادک استپانک (چک)، ۹– تامی روبردو (اسپانیا)، ۱۰– مارکوس باگداتیس (قبرس)، ۱۱– اندی رادیک (آمریکا)، ۱۲– لیتون هیوئیت (استرالیا)، ۱۳– یارکو نایمینن (فنلاند)، ۱۴– گاستون گائوریو (آرژانتین)، ۱۵– بردیچ (چک)، ۱۶ فرناندو گونزالس (شیلی)، ۱۷– رابی گینپری (آمریکا)، ۱۸– دیوید فرر (اسپانیا)، ۱۹– نیکولاس کیفر (آلمان)، ۲۰– آندره آغاسی (آمریکا).

در رده‌بندی زنان نیز تغییرات مختصری اتفاق افتاده. ده تنیسور برتر زن جهان به این شرح هستند:

۱– آملی مورسمو (فرانسه)، ۲– کیم کلیسترز (بلژیک)، ۳– ژوستین هنین هاردن (بلژیک)، ۴– ماریا شاراپووا (روسیه)، ۵– نادیا پتروووا (روسیه)، ۶– النا دمیتیوا (روسیه)، ۷– کوزنتسووا (روسیه)، ۸– پتی اشنایدر (سوئیس)، ۹– ماری پیرس (فرانسه)، ۱۰– لیندسی داونپورت (آمریکا)

در این رده‌بندی حتی در جمع ۲۰ نفر برتر هم اثری از خواهران ویلیامز به چشم نمی‌خورد. مارتینا هینگیس سوئیسی نیز در رده سیزدهم قرار دارد.

آلونسو همچنان پیشتاز «فرمول یک» است، اما...

شوماخر نزدیک می‌شود

وصال روحانی

میشاییل شوماخر راننده مشهور آلمانی عصر روز یکشنبه فاتح گراندپری اتومبیلرانی فرانسه در پیست مانیکور شد تا به روند احیای خود استمرار بخشد.

شومی ۳۷ساله از آغاز تا پایان پیشتاز بود و در خاتمه این رقابت فاصله خود را با فرناندو آلونسو پیشتاز اسپانیایی مسابقات امسال اتومبیلرانی «فرمول یک» جهان در جدول رده‌بندی کلی قدری کاهش داد و از ۱۹ به ۱۷ امتیاز رساند. این در حالی است که آلونسو فصل پیش در ۲۴ سالگی به جوان‌ترین قهرمان در تاریخ برگزاری این مسابقات بدل شد و امسال نیز به‌رغم به پاخیزی مجدد راننده آلمانی باز هم درخشش لازم را داشته و تا تکرار مقام قهرمانی‌اش فاصله زیادی ندارد. آلونسو در این مسابقه نیز به رتبه دوم رسید و کلاً در ۱۱ تورنمنت از ۱۸ تورنمنت امسال (که تاکنون برگزار شده) ۶ بار به مقام نخست رسیده است. این بار هم کسب رتبه دوم در مانیکور ۸ امتیاز را برای راننده اسپانیایی تیم رنو در برداشت، حال آنکه شومی از ۱۰ امتیاز که ویژه مقام نخست است، فراتر نرفت. برای مدتی به نظر می‌رسید که همچون مسابقه «تعیین خط» (زمان‌سنجی) زوج شوماخر و فیلیپه ماسا رتبه‌های اول و دوم را نصیب خود و تیم فراری خواهند کرد، اما سومین مرتبه توقف ماسا برای رسیدگی مجدد به ماشینش در کنار پیست، برای او گران تمام شد و او را به رده سوم تنزل داد. «فراری» با کسب رتبه‌های اولی و سومی در مانیکور برنده اصلی این پیکارها در قسمت تیمی بود و حالا در جدول رده‌بندی تیمی نیز خود را به ۲۱ امتیازی رنو رسانده است، اما با آنچه در مانیکور روی داد نمی‌شد رنو را هم برنده تلقی نکرد زیرا آلونسو در شرایطی دشوار دوم شد و جان کارلو فیسی کلا «هم‌تیمی» ایتالیایی او نیز در جای ششم ایستاد. حالا فیسی کلا در جدول رده‌بندی کلی مسابقات امسال هم پس از آلونسو و شوماخر که از سایرین فاصله قابل توجهی گرفته‌اند در جای سوم ایستاده و کیمی رایکونن ستاره فنلاندی تیم مک‌لارن را که پیشتر سوم بود، تا رده چهارم پایین فرستاده است.

حسن اصلی و بزرگ رنو و دو ستاره‌اش و به خصوص آلونسو به حداقل رساندن ضایعات حتی در روزهای ناکامی و شکست است. شاید هم این تایرها و لاستیک‌های مورد استفاده تیم رنو بود که این بار در مانیکور جواب نداد و باعث ناکامی نسبی دو راننده این تیم در مصاف با رقبای سخت خود در تیم «فراری» شد. آلونسو مثل تمام دو سال اخیر این هنر و مهارت را داشت که به رغم به ثبت رسیدن این شکست فقط یک رده و رتبه پشت سر رقیب بزرگش بماند و در سایر موارد و زمینه‌ها نیز فاصله فیمابین را در کمترین سطح نگه دارد. اگر خونسردی آلونسو نبود، امکان نداشت در روزی که فراری می‌تاخت و تمام ابزار لازم را هم در اختیار گرفته بود، وی بتواند تا رده دوم جدول بالا آید. این هشتمین باری است که شوماخر برنده گراندپری فرانسه می‌شود و اگر بخواهیم کل پیروزی‌های عمر ورزشی او را جمع ببندیم، به رقم خیره‌کننده ۸۸ می‌رسیم که یک رکورد در تاریخ پیکارهای «فرمول یک» محسوب می‌شود. ۷ بار مقام «قهرمانی مجموع» شوماخر در این پیکارها نیز یک رکورد است و خوان مانوئل فانجیو اتومبیلران برجسته آرژانتینی دهه ۱۹۵۰ از پنج مرتبه قهرمانی در ایام اوجش فراتر نرفته بود.

■ پایان خواب گران

شومی ۱/۱۰ ثانیه زودتر و سریع‌تر از نزدیک‌ترین تعقیب‌کنندگانش از خط پایان گذشت. این دومین قهرمانی متوالی شوماخر و سومین آنها در طول فصل جاری بود و یک بار دیگر ثابت شد که شومی از خواب گران فصل پیش برخاسته و هر چند هنوز مثل ایام اوجش و سال‌های اقتدار کاملش (سال‌های اولیه دهه جاری) نیست، اما از شرایط بد و ضعیف فصل ۲۰۰۵ فاصله گرفته و مهمتر این که برخلاف آن فصل بر ماشین خود نیز اشراف و تسلط دارد. فصل پیش «ماشین مسابقه‌ای» شومی توسط مدیران فنی تیم فراری بسیار دیر آماده شد و او و خوان کارلوس مونتویا که در آن زمان «هم‌تیمی» وی بود و کلمبیایی است، نتوانستند به موقع و به سرعت برای پیکارهای فصل آماده شوند و حداقل نیمی از فصل سپری شد تا آنها سوار بر کار گردند و به آمادگی مطلوب برسند و در آن زمان برای رسیدن به آلونسو بسیار دیر شده بود. سران فراری امسال با درسی که از فصل پیش گرفته بودند، اتومبیل‌های خود را زودتر آماده کردند و در نتیجه شومی و ماسا (که جانشین مونتویا شده است) سریع‌تر و موثرتر توانستند خود را با شرایط این ماشین‌های تازه وفق بدهند و نتیجه و محصول آن نمایش‌های بهتری است که طی این فصل ارائه داده‌اند. اگر فصل پیش پیکارهای «فرمول یک» تبدیل به یک دوئل مستقیم بین آلونسو و رایکونن شد و شومی زیر سایه آنان محو گشت، امسال آن حالت از بین رفته و همان‌طور که پیشتر گفتیم شوماخر نوعی رنسانس و احیا و زندگی دوباره را تجربه کرده است.

بد نیست بدانید که سال‌ها پیش (و شاید یک قرن پیش) در اولین دوره گراندپری اتومبیلرانی فرانسه در لومان رتبه نخست به تیم رنو رسیده بود و شاید نسل فعلی مدیران و راننده‌های این تیم بدشان نمی‌آمد که امسال به این مناسبت خاص یک بار دیگر شاهد پیروزی را در این پیکارها در آغوش گیرند، اما این بار نوبت راننده‌های «فراری» رسید تا پیشتازی کنند و همان طور که پیشتر آمد، حتی رتبه سومی را نیز به خود اختصاص دهند.

■ ... و سایرین

چون صحبت میشاییل شوماخر در میان است بد نیست بدانید که برادر او (با نام کوچک رالف) در این مسابقه به رتبه چهارم رسید و این مقام را برای تیم تویوتا به ارمغان آورد. با این حال او در جدول کلی صاحب رتبه‌ای بالاتر از نهمی نیست و از برادرش ۶۶ امتیاز کمتر اندوخته است. در مورد سایر شرکت‌کنندگان نامدار گراندپری فرانسه هم بد نیست بدانید جنسن باتن راننده بریتانیایی تیم هوندا («بار» سابق) در دور شصت و دوم مجبور به کناره‌گیری شد و مسابقه را نیمه‌کاره گذاشت تا هفته بدش بدتر شود. او یک روز پیشتر در مسابقه «تعیین خط» نیز تنها به رتبه هفدهم دست یافته بود. در عوض دیوید کولتارد راننده اسکاتلندی و کارکشته تیم ردبول به رتبه نهمی دست یافت، هر چند برای او نیز رتبه‌ای بالاتر از یازدهمی در جدول رده‌بندی کلی امسال متصور نیست. به واقع تا اینجای فصل هیچ‌کس نتوانسته است کسی به جز آلونسو و پس از وی شوماخر را ببیند و سایرین را بالاتر از آنها بینگارد.

■ نتایج گراندپری اتومبیلرانی مانیکور فرانسه

۱ – میشاییل شوماخر از آلمان (تیم فراری) با ۳۲/۷ – ۱ ساعت، ۲ – فرناندو آلونسو از اسپانیا (رنو)، ۳ – فیلیپه ماسا از برزیل (فراری)، ۴ – رالف شوماخر از آلمان (تویوتا)، ۵ – کیمی رایکونن از فنلاند (مک‌لارن)

■ جدول رده‌بندی فصل (انفرادی)

۱ – فرناندو آلونسو ۹۶ امتیاز، ۲– میشاییل شوماخر ۷۹ امتیاز، ۳ – جان کارلو فیسی کلا ۴۶ امتیاز، ۴ – کیمی رایکونن ۴۳ امتیاز، ۵ – فیلیپه ماسا ۴۲ امتیاز

■ جدول رده‌بندی فصل (تیمی)

۱ – رنو ۱۴۲ امتیاز، ۲ – فراری ۱۲۱ امتیاز، ۳ – مک‌لارن ۷۱ امتیاز، ۴ – هوندا ۳۲ امتیاز، ۵ – تویوتا ۲۱ امتیاز

منبع: BBC

زشت و زیبا

آزاد و فرنگی جوانان آسیا

سهراب خاقانی: دهمین دوره مسابقات کشتی آزاد و فرنگی جوانان آسیا از امروز در امارات آغاز می‌شود. البته در احکامی که همه ساله به قهرمانان این رده سنی کشتی آسیا اهدا می‌شود اشاره‌ای به چندمین دوره بودن مسابقات نمی‌شود زیرا با توجه به تغییرات پی در پی در سطح مسئولان رده بالای کشتی آسیا و از طرفی وقفه‌های پنج ساله و سیزده ساله و . . . در روند برگزاری این رقابت‌ها، توالی رقابت‌های یاد شده را از بین برده است. اما با استناد به آمار رسمی سایت فدراسیون جهانی، رقابت‌های امارات دهمین دوره مسابقات کشتی جوانان آسیا خواهد بود که تیم ایران در هر دو رشته آزاد و فرنگی، مدافع عنوان قهرمانی است. بررسی وزن به وزن تیم‌های اعزامی را با کشتی آزاد آغاز می‌کنیم.

■ ۵۰ کیلو: عباس دباغی

او در لیگ برتر در رده بزرگسالان هم کشتی گرفت. پسر محمدحسین دباغی ملی‌پوش ۲۵ سال قبل ۵۲ کیلوگرم است. عباس که مازنی است در تورنمنت ترکیه هم قهرمان شده بود.

■ ۵۵ کیلو: مسعود اسماعیل پور

مسعود هم سابقه مبارزه در لیگ برتر بزرگسالان را دارد و او نیز مازنی است و البته پسر محمود اسماعیل‌پور ملی‌پوش ۲۴ سال قبل ۵۲ کیلوگرم. خیلی شبیه مشخصات نفر قبلی شد! دقیقاً همین طور است، چون او نیز در تورنمنت ترکیه قهرمان شده.

■ ۶۰ کیلو: مهدی تقوی

از پدیده‌های لیگ برتر بزرگسالان و ذخیره مراد محمدی در جام جهانی ساری که البته آن جام چندان هم جهانی نبود.

■ ۶۶ کیلو: ابراهیم رمضانی

مصدومیت گردن اگر وبال گردنش نشود، او نیز روی سکوی قهرمانی آرام خواهد گرفت.

■ ۷۴ کیلو: صادق گودرزی

یکی دیگر از لیگ برتری‌ها که تکنیک و کلاس بالایی دارد.

■ ۸۴ کیلو: محمد حسین‌زاده

فاتح تورنمنت ترکیه که گمنام‌تر از سایر نفرات اعزامی است اما به اندازه بقیه شانس کسب مدال طلا را دارد.

■ ۹۶ کیلو: احمد رسولی

آخرین نفری بود که مشکل خروجی‌اش حل شد. قبلاً کمی با فاصله اقدام به زیرگیری می‌کرد اما با تدابیر بیومکانیکی مربیان تیم ملی، ایراد زیرگیری از مسافت غیردقیق که فرصت جابه‌جایی و بدلکاری به حریف می‌دهد را برطرف کرده است.

■ ۱۲۰ کیلو: محمدرضا آذرشکیب

وزن بدنش خیلی کمتر از ۱۲۰ کیلو است. اما بالاخره در فوق سنگین ما همیشه قهرمان بی‌رقیب آسیا بوده‌ایم. سرمربی تیم جوانان محمود معزی‌پور است. علی‌اکبر دودانگه به اتفاق مصطفی میرعمادیان او را همراهی خواهند کرد. اما در کشتی فرنگی نیز این نفرات در ترکیب تیم ملی قرار دارند.

۵۰ کیلو: حمید زارع، **۵۵ کیلو**: عبدالمحمد پاپی، **۶۰ کیلو**: صابر فرشین‌نژاد، **۶۶ کیلو**: افشین بیابانگرد، **۷۴ کیلو**: حمید ریحانی، **۸۴ کیلو**: داوود اخباری، **۹۶ کیلو**: داوود گیل نیرنگ، **۱۲۰ کیلو**: اسماعیل نظری

سرمربی: محمد بنا

مربیان: ناصر نوربخش، ایرج قلاوند، موسی طباطبایی، حمیدرضا اسماعیل‌نژاد.

همچنین محمد یوسف‌نژاد، محمدابراهیم امامی، رضا مستاجری و باقر بهزادنژاد داوران اعزامی هستند. سرپرستی این تیم به عهده رحیم علی‌آبادی است. یزدانی‌خرم نیز به اتفاق دکتر توکل در این رقابت‌ها حضور خواهند یافت. به این ترتیب اولین مسافرت یزدانی‌خرم با ورزش ملی همین امارات خواهد بود. اما تاریخچه رقابت‌ها را هم مروری می‌کنیم که قطعاً برای علاقه‌مندان قدیمی کشتی خاطره‌انگیز است. اولین بار مسابقات قهرمانی جوانان آسیا سال ۱۹۸۱ در شهر حصار هاریانا (هندوستان) برگزار شد. نتایج کشتی‌گیران ما در آن رقابت‌ها به این شرح بود:

۴۸ کیلو: سعید اینانلو (نقره)، **۵۲ کیلو**: غلامرضا محسنی (طلا)، **۵۶ کیلو**: عسگری محمدیان (طلا)

۶۰ کیلو: مرتضی حسین‌زاده (برنز)، **۷۵ کیلو**: حبیب قدیم‌ملالو (برنز)، **۸۱ کیلو**: محمدرضا توپچی (نقره)، **۸۷ کیلو**: مهدی حبیب‌پور (طلا)، **۸۷ کیلو**: محمدرضا طراوت (نقره)

دومین دوره مسابقات در سال ۱۹۸۵ به میزبانی ژاپن برگزار شد که علی اکبرنژاد، بهروز یاری، فرهاد قلی‌زاده و شعبان عموزاده جوانان طلایی تیم ملی کشورمان بودند. پس از این رقابت‌ها، وقفه‌ای ۱۳ ساله در روند برگزاری مسابقات پدید آمد و از سال ۱۹۹۸ مجدداً در قزاقستان ادامه پیدا کرد و از آن به بعد به صورت منظم در حال برگزاری است که ایران هم میزبانی دو دوره را بر عهده داشته است. میزبانی اماراتی‌ها به شدت زیر ذره‌بین کنفدراسیون آسیا خواهد بود زیرا آنها خواستار میزبانی رقابت‌های مهم‌تری هستند. گزارش‌های اختصاصی سرویس ورزشی شرق از ابوظبی را در همین صفحه خواهید خواند.

ورزش مادر

دکتر نبود، طلا پرید

کیان اسدی: روز دوم مسابقات قهرمانی جوانان آسیا در ماکائو با اشک و اندوه برای کاروان ایران به پایان رسید، اشک‌هایی که با حسرت بر گونه‌های ستاره ایرانی مسابقات سرازیر شد.

از دست دادن مدال طلا برای رضا بوعذار در ماده ۴۰۰ متر البته یک تراژدی نبود، اما بوعذار که پرامیدترین دونده ۴۰۰ متر و بخت اول کسب مدال طلا قلمداد می‌شد، به واسطه اقبال بد و مصدومیت مدال زرین مسابقات را از دست داد تا در غم از دست دادن آن دقایقی طولانی روی پیست استادیوم تاپیا ماکائو اشک حسرت بریزد.

دونده جنوبی ایران که در مرحله نیمه‌نهایی با اجرای یک حرکت بدیع و روحیه‌بخش توجه تمامی کارشناسان را به خود جلب کرده بود و شانس اصلی کسب مدال طلا محسوب می‌شد، اما مصدومیت زانو و کمبود امکانات و نبود پزشک در کاروان تیم ملی او را از رسیدن به حق مسلم خود بازداشت. بوعذار در حالی در فینال روی خط پنج قرار گرفت که دقایقی قبل از درد شدید زانو روی پیست تارتان ورزشگاه دراز کشیده بود و همراهان آماتور تیم ایران با سراسیمگی و با توسل به اسپری بی‌حس‌کننده سعی می‌کردند او را برای مسابقه آماده کنند. فاجعه اصلی البته نبود پزشک و یک ماساژور حرفه‌ای نبود، تراژدی بزرگ و مشمئزکننده آنجا رخ داد که تیم حتی ابزار و تجهیزات درمان سرپایی را به همراه نداشت و برای تسکین درد زانوی بوعذار مجبور شد یک اسپری بی‌حس‌کننده از پزشک تیم عمان قرض کند!

دقایقی که بوعذار روی پیست تارتان از درد به خود می‌پیچید حریفان او بهت‌زده وضعیت دونده‌ای را پیگیری می‌کردند که امید کسب اول مدال طلا و کاندیدای کسب عنوان ستاره رقابت‌ها قلمداد می‌شد.

بوعذار با درد زانو روی خط استارت قرار گرفت و در همان استارت نخست از حریفان عقب افتاد و این عقب‌ماندگی تا ۳۰۰ متری پابرجا بود و در حالی که همه تصور می‌کردند او در خوش‌بینانه‌ترین حالت تنها بتواند از خط پایان عبور کند، بوعذار با یک حرکت انفجاری عقب‌ماندگی خود را جبران کرد اما فرصتی باقی نبود که او از دونده پیشتاز عمانی سبقت بگیرد و در نهایت با اختلافی ناچیز، با زمان ۴۷ ثانیه و ۵۷ صدم ثانیه به مدال نقره بسنده کرد.

دونده عمانی با ۱۷ صدم ثانیه اختلاف اول شد و ژاپنی به مدال برنز رسید. او پس از کسب مدال نقره یک‌بار دیگر روی پیست تارتان نشست البته این بار نه از درد زانو بلکه در غم از دست دادن طلا و با اصرار و هدایت هم‌تیمی‌هایش و به آرامی فراوان راهی رختکن شد.

چهره غم‌زده و ناراحت بوعذار و بی‌میلی آشکار او به هنگام حضور روی سکو سوژه اصلی عکاسان حاضر در مسابقات شد. او بلافاصله از روی سکو پایین آمد و در برابر هجوم خبرنگاران و دوربین‌های تلویزیونی با چهره‌ای درهم و مغموم گفت: از عملکردم ناراضی هستم. هیچ‌گاه خودم را نمی‌بخشم. متاسفانه درد زانویم در بدترین و حساس‌ترین موقعیت دوباره عود کرد و متاسفانه هیچ امکاناتی در اردوی ایران وجود نداشت تا آن را برطرف کنم. بوعذار همچنین افزود: در حالی که همه از من می‌ترسیدند در یک رقابت نابرابر و سینه به سینه به حریف خود باختم. سر قوس دوم زانویم به شدت درد می‌کرد و می‌ترسیدم که نتوانم ادامه بدهم و به خط پایان برسم، اما با وجود این شرایط بد و فقر امکانات احساس می‌کنم شاهکار کرده‌ام. به غیر از نقره حسرت‌بار بوعذار، روز دوم مسابقات با یک موفقیت بی‌نظیر و تاریخی دیگر برای تیم ایران همراه بود.

محمد ارزنده در فینال رقابت‌های پرش طول با ثبت یک رکورد حیرت‌انگیز مدال برنز را به سینه زد. ارزنده که بهترین پرش را در دور مقدماتی ثبت کرده بود، و پرش نخست را با ۷ متر و ۵۷ سانتی‌متر آغاز کرد و در همان حرکت نخست ۱۱ سانتی‌متر رکورد جوانان ایران را بهبود بخشید.

دومین پرش ارزنده ۷ متر و ۵۳۰ سانتی‌متر بود، اما او در سومین پرش با ثبت رکورد ۷ متر و ۵۹ سانتی‌متر ۱۳ سانتی‌متر رکورد ایران را جابه‌جا کرد و اولین مدال تاریخ دوومیدانی ایران در آسیا را در پرش طول به سینه زد. او با این پرش تاریخی جواز حضور در رقابت‌های جوانان جهان را به دست آورد.

ارزنده پس از کسب این مدال تاریخی گفت: می‌توانستم رکورد آسیا را بزنم، اما مصدومیت، خستگی و سرماخوردگی مانع شد.

همانند بوعذار، ارزنده نیز از نبود پزشک در کنار تیم گلایه دارد و می‌گوید: حریفانم قوی نبودند. من در تمرینات رکورد آسیا را شکسته بودم. اما به‌واسطه سرماخوردگی بدنم بسیار ضعیف شده بود و نبود پزشک در کنار تیم آن را تشدید کرد. اگر یک پزشک در کنار تیم بود، برنز من طلا می‌شد. در این ماده ژانگ از چین با رکورد ۷ متر و ۷۸ سانتی‌متر به مدال طلا دست یافت و ساکورای ژاپنی با رکورد ۷ متر و ۶۲ سانتی‌متر در جای دوم ایستاد.

در روز پایانی رقابت‌ها، علی شاهرخی و محمد صمیمی در پرتاب دیسک به مبارزه با حریفان خواهند پرداخت که با توجه به سابقه ایران و شرایط، این دو بخت فراوانی برای کسب مدال طلا دارند.

خبرها

رضازاده فوق‌دیپلم گرفت

شرق: دیروز در مراسم تجلیل از قهرمانان استان اردبیل، دلاورمرد ورزش کشورمان مدرک کاردانی تربیت بدنی دانشگاه آزاد را دریافت کرد. در این مراسم یوردان گئورگی ایوانف به اتفاق جمع کثیری از مردم اردبیل و مسئولان محلی حضور داشتند. قرار است سالن شش‌هزار نفری اردبیل که امسال بهره‌برداری خواهد شد به نام این اعجوبه دوست‌داشتنی ورزش کشورمان نامگذاری شود. حسین رضازاده مهیای درخشش و کسب مجدد مدال طلای جهانی در دومنیکن می‌شود.

مسافرتی دیگر

رئیس فدراسیون وزنه‌برداری عازم کره جنوبی شد. علی مرادی که مسئولیت دبیرکلی کنفدراسیون وزنه‌برداری آسیا را نیز برعهده دارد در طول سال به دلیل همین مسافرت‌های مکرر در محل فدراسیون وزنه‌برداری حضور ندارد. سفر اخیر مرادی برای نظارت بر رقابت‌های نوجوانان و جوانان آسیا است.

امان از قوی‌ترین مردان

شرق: مسابقات قوی‌ترین مردان که اصرار عجیب و فراوانی هم برای برگزاری آن وجود دارد، این بار در گرگان برگزار خواهد شد. فقط می‌توانیم امیدوار باشیم که این بار کسی دچار شوک نخاعی نشود و بین مدعیان نیز ضرب و شتمی صورت نگیرد.

هشت وزن و هشت طلا

موسی طباطبایی یکی از مربیان تیم ملی کشتی فرنگی جوانان درباره حضور این تیم در مسابقات قهرمانی آسیا به میزبانی امارات می‌گوید: به‌طور حتم اگر اتفاق خاصی رخ ندهد هر هشت طلای مسابقات را فرنگی‌کاران ایرانی خواهند گرفت. اگر پیش‌بینی طباطبایی محقق شود، رکورد حیرت‌آوری در دنیای کشتی به ثبت خواهد رسید.

اردو در داغستان

داغستان با آکادمی بزرگ کشتی‌اش، از کشتی‌خیزترین مناطق روسیه قلمداد می‌شود. با توجه به حساسیت بازی‌های آسیایی دوحه و بنا به پیشنهاد کمیته ملی المپیک کشورمان، اردوی مشترکی با کشتی‌گیران شاخص داغستانی برگزار خواهیم کرد که ده روز به طول خواهد انجامید. به احتمال فراوان ماخاچ مورتاز، بووایسا سایتی‌یف، آدام سایتی‌یف، گاتسالوف، ماگومدگاژیف و . . . در این اردوی مشترک حضور خواهند یافت.

ایوانف در اردبیل

یوردان گئورگی ایوانف سرمربی تیم‌های ملی وزنه‌برداری کشورمان به اتفاق قوی‌ترین مرد جهان به اردبیل رفتند. آنها اردوی آماده‌سازی بابلسر را ترک کرده و جهت بازدید از اماکن ورزشی استان اردبیل، راهی زادگاه اسطوره وزنه‌برداری کشورمان شدند. اردوی تیم ملی وزنه‌برداری برای حضور در دیدارهای جهانی دومنیکن به‌زودی در اردبیل پیگیری خواهد شد.

ادامه توردوفرانس

«پریک فیدریو» از فرانسه به مقام نخست چهاردهمین مرحله توردوفرانس دست یافت. این دوچرخه‌سوار فرانسوی توانست مسافت ۱۸۰ کیلومتری این مرحله را با زمان ۴ ساعت و ۱۴ دقیقه رکاب بزند. «سالواتوره گومز» از ایتالیا با همین زمان دوم شد و «کریستین واند ولد» از استرالیا با ۳ ثانیه اختلاف با نفر اول به مقام سوم دست یافت. در مجموع امتیازی چهارده مرحله، «روبی مک‌اون» از استرالیا با کسب ۲۵۲ امتیاز صدرنشین است و «تام بونی» از بلژیک در تعقیب او است. در مجموع چهارده مرحله این رقابت‌ها، «اسکار فری‌یر» از اسپانیا در صدر جدول ایستاده است. «فلوید لاندیس» از استرالیا در مکان دوم و «سیریل دیسل» از فرانسه در مکان سوم ایستاده‌اند.

تنیس حرفه‌ای

«تامی روبردو» از اسپانیا با پیروزی برابر «نیکولای داویدنکو» از روسیه به مقام قهرمانی رقابت‌های بین‌المللی سوئد دست یافت. همچنین ریچارد گاسکه فرانسوی فاتح پیکارهای بین‌المللی تنیس گشتاد سوئیس شد. او در دیدار پایانی این مسابقه‌ها با نتیجه سه بر یک فیلیسیانو لوپز اسپانیایی را شکست داد. در پایان این دوره از رقابت‌ها به نفرات برتر ۴۰۰ هزار یورو (۵۱۰ هزار دلار) اهدا شد.

لغو سفر بوکس

حضور تیم ملی بوکس در رقابت‌های اندونزی منتفی اعلام شد. کادر فنی تیم ملی اعلام کرد به دلیل حضور ملی‌پوشان در چند تورنمنت بین‌المللی در مدت زمان کوتاه باعث بروز خستگی در آنان شده است که به همین دلیل اعزام تیم به جاکارتا منتفی شد. اردوی جدید تیم ملی بوکس در مجموعه ورزشی انقلاب دایر شده، زیرا ملی‌پوشان به شدت از امکانات اردوی آزادی ناراضی بودند.

هندبالی‌ها رفتند

تیم ملی هندبال برای تشکیل اردوی آمادگی عازم مسکو شد. تیم ملی که برای شرکت در بازی‌های آسیایی ۲۰۰۶ دوحه آماده می‌شود سه مسابقه تدارکاتی در باشگاه‌های روسیه برگزار خواهد کرد. اسامی تیم اعزامی به مسکو عبارتند از حسن خلیقی، علی‌اکبر خوشنویس، کامران شادان‌فر، مهدی خوش‌قدم، مسعود ظهرابی، فرید علیمرادی، علیرضا ربیع، حجت راه‌شناس، رسول دهقان، شهداد مرتجی، پیمان صادقی، هانی زمانی، محمدرضا جعفرنیان، محمدرضا رجبی، سعید پورقاسمی، احسان نژاد، الله‌کرم استکی (بازیکن). کامران رهبری سرپرست و یوری کلیموف به‌عنوان سرمربی این تیم را همراهی می‌کنند.